

JAN BAUER: Dějiny sexu

Již staří Řekové...

středoškolští profesori dávných let, kdy ještě školství nepropadlo metle feminizace, obvykle začínali své historické výklady úslovím „již staří Řekové.“ S radostí tak učiním podle nich, už proto, že o vlivu sexu na dějiny Egyptanů, Sumerů, Babyloňanů, Asyřanů a Chetitů nemáme příliš zpráv....

Na rozdíl od podobných vcelku banálních příhod je svět sexu antického Řecka pozoruhodně pestrý a zábavný. Postaraly se o to především dámy lehčích mravů, které měly mimořádný vliv na svět mužů- hetéry, tedy společnice, prostitutky.

...

Před sexem s duchaplnými hetérami však Řekové dávali přednost homosexualitě. Aristoteles to vysvětloval tehdy hrozícím přelidněním Řecka a prý ji nařídil už bájný krétský král Mínos, aby utlumil přebytek porodů na svém ostrově. Podle názoru některých historiků jde o dědictví z dávných dob, kdy předchůdci Řeků vtrhli do jižních částí Balkánského poloostrova, podrobili si původní zdejší obyvatele a znásilnili jejich ženy. Z tohoto traumatického zážitku se měl vyvinout jejich sexuální ideál - mladí muži vlastní rasy.

Spartský zákonodárce Lykurgos dokonce prohlásil, že " nikdo nemůže být řádným občanem, když nemá v posteli přítele". A velký filozof Sokrates radil Platónovi: " Založ školu, ve které bude nynější vedoucí milencem svého předchůdce." Pltón ho poslechl, v roce 387 př. n. l. koupil pozemek u háje zasvěceného hrdinovi Akadémovi a založil zde školu pojmenovanou podle něj - Akademie. Zde pak mohl vzdělávat pozvané mladíky z nejlepších athénských rodin, vést s nimi moudré debaty a přitom si s nimi dopřávat vína i tělesných chrozků. Vida, kde jsou kořeny evropské vzdělanosti a vysokého školství! Celá západní filozofická tradice se dovíjí od Sokratovy a Platonovy náklonnosti k mladým chlapcům.

Řeční muži nepovažovali ženy s výjimkou hetér za sobě rovnocenné. Ale zatímco hetéry se jim oddávaly za peníze, vztah mezi muži byl skutečnou láskou a navíc i intelektuálním partnerstvím. Výstižně to vyjádřil spisovatel Lúkiános, který došel k závěru, že " manželství je sice nutné, protože udržuje život, ale láska k chlapcům je výsadou moudrých, neboť u žen je nemyslitelná dokonalá ctnost".

A Achilleus Tatios v románě Leukippe a Kleitofón vkládá do úst spartskému králi Meneláovi tvrzení, že při líbání chlapce se milenec nemůže nikdy nasytit, kdežto při líbání ženy je člověk brzy přesycen. Filozof Stratón zase soudil, že ženin konečník je méně citlivý na rozkoš než mužův. Přitom konečník svírá úd těsněji než pochva. Žena nemá úd, který by mohl muž při análním sexu uchopit a masturbovat. Když vojevůdce Kleomachos táhl do boje proti Chalkidům, zeptal se svého přítele, zda by chtěl vidět jeho smrt. Ten přisvědčil, políbil ho a nasadil mu přílbu na hlavu. Sterému muži vzplálo srdce odvahou a pohrdaje smrtí vyrazil v čele svých jezdců proti Chalkidům. Jeho vojáci sice zvítězili, ale on v boji zahynul. Řekové považovali tento příklad za důkaz toho, že homosexuální páry jsou v boji nepřemožitelné. Filozof Platón dokonce napsal: Kdyby bylo možné, aby byl celý stát nebo vojenský tábor vytvořen z pederastů a jejich milenců, těžko bychom hledali lepší vedení, neboť by se ze vzájemného ohleduvyhýbali všemu ostudnému a neustále spolu ušlechtilé závodili. I přes malý počet by porazili každého nepřítele. Neboť milující člověk by se nechal raději

přistihnout celým světem nežli svým milencem při tom, jak opouští svůj prapor a odhazuje zbraň a tisíckrát raději by zemřel před jeho zraky."

Platónova myšlenka není vůbec postavená na hlavu, jak by se mohlo na první pohled zdát. Spartský sbor hoplitů tvořily homosexuální páry a po tři sta let s jedinou výjimkou nepoznal porážku. Je pozoruhodné, že jednotkou, která s eo tuto výjimku v roce 371 př. n. l. v bitvě u leukter postarala, byl tzv. Svatý voj Thébanů vybudovaný na stejném principu.

Ke glorifikaci homosexuality jako nejvyššího principu udatnosti přispěla okolnost, že v řadě řeckých městských států zabili pederasté tyrany. Ve většině případů však šlo spíše o žárlivost, než o projev vlastenectví a demokratického citění. Například athénský tyran Hípparchos byl v roce 514 př. n. l. zabit mileneckým párem Harmódia a Aristogeitóna, protože chtěl odloudit Aristogeitónovi Harmódia. Anonymní pijácká písnička oslavující čin obou milenců se dokonce stala jakousi neoficiální athénskou hymnou. Harmódiovi a Aristogeitónovi bylo navíc na athénské Akropoli postaveno sousoší jako zřejmě první politický pomník v dějinách Evropy. Podobně byl Periandros, tyran z Ambarkie, zavražděn svým žárlivým milencem, ale všichni občané města začali tohoto chlapce okamžitě oslavovat jako svého osvoboditele.

Také Pausanias, vrah krále Filipa Makedonského, který byl pravděpodobně k tomuto činu naveden jeho synem Alexandrem a jeho první manželkou Olympiadou, měl údajně sexuální poměr jak s Filipem, tak s Alexandrem. Král byl zabit v roce 336 př. n. l. na své nové svatbě s mladičkou Kleopatrou, neteří generála Attlala. vraha dvořané na místě ubili, než stačil cokoli prozradit. Už právě proto si verze o pozadí tohoto atentátu poněkud odporují. Podle jedné byl před časem Pausanias při jedné hostině znásilněn právě nevěstiným strýcem Attalem a musel být po vůli k análnímu sexu i ostatním hostům. Protože král Filip za to Attala nepotrestal, naopak ho učinil svým příbuzným, pausanias se mu pomstil. Podle jiného názoru Pausania znásilnil sám Filip. Upřímně řečeno, smrt krále nejvíce vyhovovala jeho tehdy devatenáctiletému synovi Alexandrovi, který by jinak byl vyřazen z nástupnictví. A samozřejmě bývalé ženě a Alexandrově matce Olympiadě, jež při své vášnivé povaze asi pukala vzteky.

Když už tady padlo jméno největšího dobyvatele starověku Alexandra Makedonského, zastavme se na chvíli u něj a jeho vztahu k ženám. Velkého řeckého panovníka a vojevůdce, jenž vytvořil nebývalou veleříši, často přiřazují k homosexuálům. Dějepisec Plútarchos tvrdil, že až do bitvy u Issu, v níž porazil perského krále Dária III., tedy do svých třidvaceti let, Alexandr nespal s žádnou ženou. Teprve potom si prý na naléhání svých makedonských spolubojovníků vybral jednu z perských zajatkyň a to krasavici Barsině, vdovu po veliteli řeckých žojdněřů Memnónovi. Další a poslední ženou v jeho životě byla až Roxana, dcera jednoho z perských velmožů Oxyarta, s níž se oženil. Podle jedné verze k ní vzplál láskou od prvního pohledu, podle jiné šlo o sňatek z vyložené politických důvodů.

Je zajímavé, že žádný z autorů, kteří popisují jeho slavné tažení, se nezmiňuje, že by se zúčastnil nějakých sexuálních orgií, k nimž samozřejmě při takové válečné výpravě běžně docházelo. Stejně tak není připomenuta žádná z jeho milenek. Dokonce při bujně hostině v dobyté Persepoli, kam byli pozváni přítelkyně všech jeho přátel, zůstal Alexandr zcela sám.

Ale ani tvrzení o panovníkově homosexualitě neseďí. Plútarchos připomíná Alexandrův zuřivý odpor, když mu jeden z jeho velitelů chtěl koupit jistého krásného mladíka. A snaha vysvětlovat Alexandrovu zdrženlivost impotencí je spíše pomluvou. V době jeho smrti v Babylóně s ním přece Roxana čekala dítě a také s Barsinou zplodil syna, který byl evidentně jeho.

Důvod nápadné sexuální umírněnosti Alexandra Velikého nejspíše spočíval v traumatech z dětství, kdy byl velmi citově vázán na svoji matku Olympiadu. Těžce prožíval její výbuchy vzteku a žárlivosti na četné milenky jeho otce Filipa Makedonského. Stejně asi trpěl, když se vášnivá olympiada zcela otevřeně zúčastnila dionýsských orgií, jejichž součástí byly samozřejmě i kolektivní sexuální hrátky. Pod tímto dojmem zřejmě pro Alexandra dostal pohlavní styk podoby čehosi nepříjemného až zahanbujícího, co přináší jen obtíže a problémy pro nejbližší okolí. O to víc se tak koncentroval na dráhu velkého dobyvatele. Energie, kterou jiní muži utrácejí na erotická dobrodružství, mu zbývala na oslnivou dráhu za živa zbožštělého diktátora, který změnil tvář světa. Byť by jeho sexuální komplexy byly asi pozoruhodným soustem pro zakladatele psychoanalýzy Sigmunda Freuda.

Mimochodem, v této knize si ještě ukážeme, že většina nenasytých vládců s podobným osudem jako Alexandr makedonský, se potýkala s nějakým problémem z oblasti sexu. jakoby se jejich touha po rozkoši přenášela do touhy po moci.

*

Orgie přímo císařské

....

Nejznámějším případem skutečně patologické osobnosti na římském trůnu byl Nero....Nový císař Nero byl svým učitelem od mládí vychováván k homosexualitě a dodejme, že tímto učitelem nebyl nikdo jiný než velký moralista a filozof Seneca. Nero byl tak příčinným žákem, že nejdříve znásilnil svého nevlastního čtrnáctiletého bratra Britanica a později ho dal, veden matčiným oříkladem, otrávit. Nebyl však ryzím homosexuálem. ...

Vedle toho ho ovšem stále lákali pohlední mladíci. jistého Spora nechal vykastrovat, pořídil mu nádherná ženská roucha a nařídil všem, aby s ním zacházeli jako s císařovou manželkou. ve své zvrácené fantazii si Nero vymyslel zvláštní hru, při níž se nechal zašít do zvířecí kůže a pak se vrhal na obnažené muže a ženy, přivázané ke sloupu, a na nich se ukájel

.

Zvrácený nebyl jen císař, ale vlastně celý Řím jeho doby. ...O největší sadistickou podívanou se však postaral sám Nero, když uspořádal tzv. "italskou noc".....Je o něm známo, že své potěšení hledal více na mužských než ženských tělech a zvláště si oblíbil už starší a zároveň hubenější milence....odvedl stranou, aby s ním ukojil svůj chtíč.

...

O císaři Titovi, za jehož panování zničil výbuch Vesuvu roku 79 města Pompeje a Heraklaneum, se povídalo, že má celý harém mladých vykastrovaných chlapců. Jeho nástupce Dominantus rád ve svém paláci pořádal slavnosti ve stylu pohřební hostiny. Obsluhovali při nich nazí načerveno natření mladíci, kteří pak byli na závěr věnováni hostům jako zákusek.

Císaře Trajana, který rozšířil hranice římského imperia až k Rýnu a Dunaji a na východě k němu dočasně připojil tři nové provincie . Mezopotámii, Assýrii a Arménii, doprovázel na

jeho tažení harém mladých chlapců, zvaný pedagogium. Jedním z těchto hochů byl jeho nástupce na císařském trůně Hadrianus, známý výstavbou pohraničního opevnění napříč Británií a vlastního mauzolea v Římě, dne známého jako Andělský hrad. V mládí obšťastňoval nejen Trajana, ale i jeho manželku Plotinu.

Moudrý a rozvážný císař Marcus Aurelius byl skutečným filozofem na trůně. Jenže zatímco ....psal své Hovory k sobě, jeho manželka Faustina...zvala námořníky, kteří se před souloží s ní nesměli mýt.

...císař Commodus.....nesčetněkrát vystupoval v aréně jako gladiátor....se prý nechal používat jako nástroj rozkoše druhých a " žádný úd jeho těla, ústa nevyjímaje, nezůstal prost necudných dotyků obou pohlaví." Nejvíce miloval jednoho propuštěnce s mimořádně velkým penisem, kterého nazýval " ty můj osle".

Patrně nejpozoruhodnějším případem sexuální zvrácenosti mezi římskými císaři byl Elagabalus....Ve svém paláci dal zřídit zvláštní pokoj pro své rozkoše, stával nahý v jeho dveřích a jako prostitutka lákal mazlivým hlasem ....museli platit... Aureli Zotica ze Smyrny jmenoval komořím jen pro jeho mimořádně velký úd. Dokonce se za něj formálně provdal...Od svých milenců se Elagabalus nechával bít, kousat, škrábat i bodat, až měl na těle plno šrámů a podlitin. Dokonce po nich chtěl, aby mu zároveň stříkali semeno do všech tělesných dutin - do úst, do konečníku, do podpaždních jamek a do podkolení. navíc ještě zaměstnával zvláštní agenty, kteří museli v Římě vyhledávat pohledné chlapce a vodit je do paláce k jeho potěšení..